

”مینی بچی - یاد کی محنت تم سیکو کرنی ہئ، تم آپنی کو آتما سمجھ
مجھم باپ کو یاد کرو تو مئن تمھین سی پاپون سین مکت کر دونگا“

پرشن :- سرو کی سدگتی کا آستان کؤنسا ہئ، جسکی مہتو کا ساری دنیا کو پتا چلینگا؟

اُتر :- آبوُ یومی ہئ سیکی سدگتی کا آستان۔ تم برهما کماریز کی سامنی برئکیت ہر لک سکتی ہو یہ سرو تو تیرت آستان ہئ۔ ساری دنیا کی سدگتی یہاں سین ہونی ہئ۔ سرو کا سدگتی داتا باپ اور آدم (برہما) یہاں پر بئٹ کر سیکی سدگتی کرتی ہئ۔ آدم آرثات آدمی، وہم دیوتا نھیں ہئ۔ اُسی یگوان یہی نھیں کہ سکتی۔

اوم شانتی۔ دبل اوم شانتی۔ کیونک ایک ہئ باپ کی، دوسري ہئ دادا کی۔ دونون کی آتما ہئ نان۔ وہہ ہئ پرم آتما، یہہ ہئ آتما۔ وہہ پی لکش بتلاتی ہئ کہم پرمدا مر کی رہوا سی ہئ، دونون ائسی کھتی ہئ۔ باپ پی کھتی ہئ اوم شانتی، یہہ پی کھتی ہئ اوم شانتی۔ بچی یہی کھتی ہئ اوم شانتی آرثات ہم آتما شانتی ڈا مر کی نواسی ہئ۔ یہاں الگ الگ ہو کر بئننا ہئ۔ انگ سین انگ نھیں ملنا چاھیئی کیونک هرایک کی اوستا ہر، یوگ ہر رات دن کا فرق ہئ۔ کوئی بہت آچا یاد کرتی ہئ، کوئی بلکل یاد نھیں کرتی۔ تو جو بلکل یاد نھیں کرتی وہہ پاپ آتما، تم پردا ان اور جو یاد کرتی ہئ وہہ هو گئی پُچ آتما، ست پردا ان۔ بہت فرق ہو گیا نان۔ گھر ہر پل اکنی رہتی ہئ پرنتو فرق تو پردا ہئ نان۔ اس لیئی ہیں تو یا گوت ہر آسری نام گائی ہوئی ہئ۔ اس سمیہ کی ہیں بات ہئ۔ باپ بئٹ بچوں کو سمجھاتی ہئ یہہ ہئ ایشوریہ چریتر، جو پیٹتی مارگ ہر گاتی ہئ۔ ستیگ ہر تو کچ یہی یاد نھیں رہینگا، سی پول جائینگی۔ باپ ایپی ہیں سکیا دیتی ہئ۔ ستیگ ہر تو یہہ بلکل پول جاتی ہئ، قردا پر ہر شاستر آد بناتی ہئ اور کوشش کرتی ہئ راج یوگ سکلانی کی۔ پرنتو راج یوگ تو سکلا نہ سکی۔ وہہ تو باپ جب سنمک آتی ہئ تب ہیں آکر سکلاتی ہئ۔ تم جانتی ہو کئسی باپ راج یوگ سکلاتی ہئ۔ قرپانچ ہزار ورش باد آکر ائسی ہیں کھینگی مینی مینی روحانی بچوں، ائسی کیپی یہی کوئی منش، منش کو کہ نہ سکی۔ نہ دیوتائیں، دیوتائوں کو کہ سکتی ہئ۔ ایک روحانی باپ ہیں روحانی بچوں کو کھتی ہئ ایک وار پارت بجایا قرپانچ ہزار ورش کی باد پارت بجائینگی۔ کیونک قر تم سیزہی اُترتی ہو نان۔ تمہاری بُدھی ہر آب آد مذیہ آنٹ کا راز ہئ۔ جانتی ہو وہہ ہئ شانتی ڈا مر آٹوا پرمدا مر۔ ہم آتمائیں پن پن ڈرم کی سی نمبروار وہاں رہتی ہئ، نرا کاری دنیا ہر۔ جئسی اسٹارس دیکتی ہو نان کئسی کڑی ہئ، کچ دیکنی ہر نھیں آتا۔ اوپر ہر کوئی چیز نھیں ہئ۔ برم تتو ہئ۔ یہاں تم ڈرتی پر کری ہو یہہ ہئ کرم کیتر۔ یہاں آکر شریر لیکر کرم کرتی ہئ۔ باپ نین سمجھایا ہئ تم جب میری سین ورثا پاتی ہو تو 21 جنم تمہاری کرم آکرم ہو جاتی ہئ کیونک وہاں راوٹ راجیہ ہیں نھیں ہوتا ہئ۔ وہہ ہئ ایشوریہ راجیہ جو آب ایشور اسٹاپن کر رہی ہئ۔ بچوں کو سمجھاتی رہتی ہئ شو بابا

کو یاد کرو تو سورگ کی مالک بنو. سورگ شو بابا نین استاپن کیئا نان. تو شو بابا کو اور سکدام کو یاد کرو. پھلی پھلی شانتی ڈام کو یاد کرو تو چکر یی یاد آئینگا. بچی پول جاتی ہئے. اس لیئی گھری گھری یاد کرانا پرتا ہئے. ہی مینی مینی بچون، آپنی کو آتما سمجھو اور باپ کو یاد کرو تو تمہاری پاپ پیسم ہو. پرتگیا کرتی ہئے تم یاد کرینگی تو پاپون سین مُکت کرونگا۔ باپ ہین پتت پاون سرو شکنیوان آثارتی ہئے، انکو ورلد آثارتی کھا جاتا ہئے. وہ ساری سرشتی کی آدمدیہ آنت کو جانتی ہئے. ویدون شاسترون آد سیکو جانتی ہئے تب تو کھتی ہئے انگر کوئی سار نہیں ہئے. گینتا ہر یی کوئی سار نہیں ہئے. پل وہ سرو شاسترمئی شرومٹی ہئے مائی باپ، باقی سپ ہئے بچی، جئسی پھلی پر جاپتا برهما ہئے، باقی سپ بچی ہئے. پر جاپتا برهما کو آدم کھتی ہئے. آدم معنی آدمی. منش ہئے نان تو انکو دیوتا نہیں کھینگی. آئدم کو آدم کھتی ہئے. پہنچ لوگ برهما آئدم کو دیوتا کھ دیتی۔ باپ بئٹ سمجھاتی ہئے آئدم آرقات آدمی۔ نہ دیوتا ہئے، نہ پیگوان ہئے. لکشمی نارائن ہئے دیوتا۔ دیتیزم ہئے پئرا دائیز ہر۔ نئین دنیا ہئے نان۔ وہ ہئے وندر آف دی ورلد. باقی تو وہ سپ ہئے مايا کی وندر۔ دواپر کی باد مايا کی وندرس ہوتی ہئے. ایشوریہ وندر ہئے ہیون، سورگ، جو باپ ہین استاپن کرتی ہئے. آپی استاپن ہورہا ہئے. یہ جو دلوالا مندر ہئے، اسکی وئلیو کا کسکو یی پتا نہیں ہئے. منش یاترا کرنی جاتی ہئے، تو سپ سبین آچا تیرت آستان یہ ہئے. تم لکتی ہو نان برهما کماری ایشوریہ وشو و دیالیس، آبُ پربت۔ تو برئکیت ہر یہ یی لکنا چاھیئی (سرورو تم تیرت آستان) کیونک تم جانتی ہو سرو کی سدگتی یہان سین ہوتی ہئے. یہ کوئی جانتی نہیں۔ جئسی سرو شاسترمئی شرومٹی گینتا ہئے وئسی سرو تیرثون ہر سریشت تیرت آبُ ہئے۔ تو منش پڑھینگی، آقینشن جائینگا۔ ساری ورلد کی تیرثون ہر یہ ہئے سپ سین بڑا تیرت، جہان باپ بئٹ سپکی سدگتی کرتی ہئے۔ تیرت تو بہت ہو گئی ہئے. گانڈی کی سماڑی کو یی تیرت سمجھتی ہئے۔ سپ جاکر وہان قول آد چڑھاتی ہئے، انکو کچ پتا نہیں ہئے۔ تم بچی جانتی ہو نان تو تمکو یہان بئنی دل اندر بڑی خوشی ہونی چاھیئی۔ ہم ہیون کی استاپنا کر رہی ہئے۔ آب باپ کھتی ہئے آپنی کو آتما سمجھہ مجھی یاد کرو۔ پڑھائی یی بہت سھج ہئے۔ کچ یی خرچا نہیں لگتا ہئے۔ تمہاری مما کو ایک پائی خرچا لگا؟ بگر کوئی خرچا پڑھ کر کتنی ہوشیار نمبروں بن گئی۔ راج یوگنی بن گئی نان۔ مما جئسی کوئی یی نہیں نکلی ہئے۔

دیکو، آتمائوں کو ہین باپ بئٹ پڑھاتی ہئے۔ آتمائوں کو ہین راجیہ ملتا ہئے، آتما نین ہین راجیہ گنوایا ہئے۔ اتنی چوتی سی آتما کتنا کام کرتی ہئے۔ آتما 84 جنمون کا پارت بجاتی ہئے۔ چوتی سی آتما ہر کتنی طاقت ہئے! ساری وشو پر راجیہ کرتی ہئے۔ ان دیوتائوں کی آتما ہر کتنی طاقت ہئے۔ ہر ایک ذرم ہر آپنی آپنی طاقت ہوتی ہئے نان۔ کرشچن ذرم ہر کتنی طاقت ہئے۔ آتما ہر طاقت ہئے جو شریر دواراں کرم کرتی ہئے۔ آتما ہین یہان آکر اس کرم کیتر پر کرم کرتی ہئے۔ وہان بُرا کرتویہ ہوتا نہیں۔ آتما وکاری

مارگ ۾ جاتي هيں تب هئم جب راوڻ راجيه هوتا هئم. منش تو ڪه ديتني وڪار سديو هئم هيبن. تم سمجھاء سکتي هو وهاڻ راوڻ راجيه هيں نهين تو وڪار هو ڪئسي سکتي! وهاڻ هئم هيں يوگ ٻل. پارت ڪاراج يوگ مشهور هئم. بہت سينکنا چاھتي هئم پرنتو جب تم سکلاڻو. اور تو ڪوئي سکلاء نه سکي. جئسي مهرشي ٿا، ڪتنی محننت ڪرتا ٿا يوگ سکلاني ڪي ليئي. پرنتو دنيا ٿوريئي جانتي ڪي يه هئم يوگي راج يوگ ڪئسي سکلائيني. چنميانند ڪي پاس ڪتنی جاتي ٿي، ايڪ وار وهم ڪه دي ڪسڀمچ ڀارت ڪا پراچين راج يوگ سواء B.K ڪي ڪوئي سمجھاء نهين سکتي هئم تو بس. پرنتو ائسا قاعدا نهين هئم، جو آپي يه آواز هو. سڀ ٿوريئي سمجھيني. بڙي محننت هئم، مهما ڀي هونگي. پچاڙي ۾ ڪھتي هئم نان آهو پريو، آهو شو بابا آپكى ليلا. آپي تم سمجھتي هو تمهاري سواء باپ ڪو سپريم باپ، سپريم ٿيچر، سپريم ستگرو اور ڪوئي سمجھتي نهين. يهان ڀي بہت هئم جنڪو چلتني چلتني مايا ھئران ڪر ديتني هئم تو بلڪل بي سمجھه بن پرتني هئم. بڙي منزل هئم. يڏ ڪا مئدان هئم. اسڀ مايا وگهن بہت دالتني هئم. وو لوگ وناش ڪي ليئي تياري ڪر رهي هئم. تم يهان پانچ وڪارون ڪو جيتنى ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هو. تم وجئه ڪي ليئي، وہ وناش ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هئم. دونون ڪام اڪنا هونگا نان. آپي ٿائيم پرا هئم. همارا راجيه ٿوريئي استاپن هوئا هئم. راجائي، پرجا آپي سڀ بنني هئم. تم آڏا ڪلپ ڪي ليئي باپ سين ورثا ليئي هو. باقي موکش تو ڪوئي ڪو ملنا نهين. وہ لوگ ٻل ڪھتي هئم فلاڻي نين موکش ڪو پايا، مني ڪي باد انڪو ٿوريئي معلوم هئم ڪهان گيا. ائسي هيں گپوڙي مارتي رهتي هئم.

تم جانتي هو جو شير چورتي هئم وهم ڦر دوسرا شير ضرور لينگي. موکش پاء نهين سکتي. ائسي نهين ڪ بدبد ٽا پاڻي ۾ لين هو جاتا هئم. باپ ڪھتي هئم يه شاستر آد سڀ پيڳتي مارگ ڪي سامري هئم. تم بچي سنمڪ سُنتي هو. گرم گرم هلوا ڪاتي هو. سڀ سين جاستي گرم هلوا ڪون ڪاتي هئم؟ (برهما) يه تو بلڪل انڪي باجو ۾ بئني هئم. جھت سُنتي هئم اور ڏارط ڪرتني هئم ڦر يهي اونچ پد پاتي هئم. سوكيم وطن ۾، وئڪن ۾ انڪا هيں ساكياتڪار ڪرتني هئم. يهان ڀي انڪو هيں ديكتي هئم ان آنکون سين. باپ پڙهاتي تو سڀكو هئم. باقي هئم ياد ڪي محننت. ياد ۾ رهنا جئسي تمڪو ڊفيڪلت لگتا هئم، وئسي انڪو ڀي. اسڀ ڪوئي ڪرپا ڪي بات نهين. باپ ڪھتي هئم هم نين لون ليئا هئم، انڪا حساب ڪتاب دي دينگي. باقي ياد ڪا پرشارت تو انڪو ڀي ڪرنا هئم. سمجھتنا ڀي هون باجو ۾ بئنا هئم. باپ کو هم ياد ڪرتني ڦر يهي ڀول جانا هون. سڀ سين جاستي محننت انڪو ڪرنبي پرتني هئم. يڏ ڪي مئدان ۾ جو مهارٿي پھلوان هوتي هئم، جئسي هنومان ڪا مثال هئم، تو انڪي هيں مايا نين پريکيا لي. ڪيونڪ وهم مهاوير ٿا. جتنا جاستي پھلوان اُتنا جاستي مايا پريکيا ليتي هئم. طوفان جاستي آتي هئم. بچي لكتي هئم بابا همڪو يه يه هوتا هئم. بابا ڪھتي هئم يه تو سڀ ڪچ ھونگا. بابا روز سمجھاتي هئم خبردار رهنا. لكتي هئم بابا، مايا بہت طوفان لاتي هئم. ڪوئي ڪوئي ديه آيماني هوتي هئم تو بابا ڪو بتلاتي نهين هئم. تم آپي بہت عقلمند بنتي

هو. آتما پُوتھونی سین ٿر شریر یی پُوتھ ملتا هئ. آتما ڪتنا چمتكاري هو جاتي هئ. پھلي تو غريب هيں گيان اُناتي هئ. باپ یي غريب نواز گايا هوئا هئ. باقي تو وو لوگ ديري سين آئينگي. تم سمجھتي هو جب تک ڀائي بھن نھين بني هئ تو ڀائي ڀائي ڪئسي بنينگي. پرجاپتا برهما کي سنتان تو ڀائي بھن ڦھري نان. ٿر باپ سمجھاتي هئ ڀائي ڀائي سمجھو. يه هئ پچاڙي ڪا سنپند ٿر اوپر ڀي ڀائيون سين جاڪر ملينگي. ٿر ستيل ۾ نيان سنپند شروع هونگا. وهان پر سالا، چاچا، ماما آد بھت سنپند نھين هوتي. سنپند بھت هلڪا هوتا هئ. ٿر بيدتا جاتا هئ. آب تو باپ ڪھتي هئ ڀائي بھن ڀي نھين، ڀائي ڀائي سمجھنا هئ. نام روپ سين ڀي نڪل جانا هئ. باپ ڀائيون (آتمائون) ڪو هين پڙھاتي هئ. پرجاپتا برهما هئ، تب ڀائي بھن هئ نان. ڪرشن تو خد هين بچا هئ. وھ ڪئسي ڀائي ڀائي بنائينگي. گيتا ۾ ڀي يهم بانيں نھين هئ. يھ هئ بلڪل نيارا گيان. دراما ۾ سڀ نوند هئ. ايڪ سيڪند ڪا پارت ن ملي دوسري سيڪند سين. ڪتنی ماس، ڪتنی گھنتي، ڪتنی دن پاس هونی هئ، ٿر پانچ هزار ورش ڪي باد آئسي هين پاس هونگي. ڪم ٻڌي والي تو اتنى ڏارڻا ڪر نه سکي. اس ليئي باپ ڪھتي هئ يھ تو بھت سهج هئ آپني ڪو آتما سمجھو، بيڪد ڪي باپ ڪو ياد ڪرو. پڻاڻي دنيا ڪا وناش ڀي هونا هئ. باپ ڪھتي هئ مئ آتا هين ثب هون جب ڪ سنگم هئ. تم هين ديوی ديوتا ٿي. يه جانتي هو جب انڪا راجيه ٿا ثب اور ڪوئي ذرم نھين ٿا. آپي تو انھون ڪا راجبه هئ نھين. آچا!

ميٺي ميٺي سكيلڏي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اور گدمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مکيم سار

(1) آب پچاڙي ڪا سميه هئ، واپس گھر چلنا هئ اس ليئي آپني ٻڌي نام روپ سين نکال ديني هئ. هم آتما ڀائي ڀائي هئ يه آپياس ڪرنا هئ. ديه آپمان ۾ نھين آنا هئ.
 (2) هر ايڪ ڪي اوستا اور یوگ ۾ رات دن ڪا فرق هئ اس ليئي الگ الگ هوڪر بئننا هئ. آنگ، آنگ سين نه لگي. پنج آتما ببني ڪي ليئي ياد ڪي محنت ڪرنبي هئ.

وردان - باپ ڪي فرمان پر ٻڌي ڪو خالي رکني والي وئرث وا وڪاري

سوپنون سين ڀي مڪت ڀو

باپ ڪا فرمان هئ ڪ سوتوي سميه سدا آپني ٻڌي ڪو ڪليئر ڪرو، چاهي آچا، چاهي بُرا سڀ باپ ڪي حوالي ڪر آپني ٻڌي ڪو خالي ڪرو. باپ ڪو ديكري باپ ڪي ساش سو جائو. اڪيلي نھين. اڪيلي سوتوي هو يا وئرث باتون ڪا ورنن ڪرتوي سوتوي هو ثب وئرث وا وڪاري سوپن آتني هئ. يه ڀي اَلبيلاپن هئ. اس اَلبيلوي پن ڪو چور فرمان پر چلو تو وئرث وا وڪاري سوپنون سين مڪت هو جائينگي.

سلوگن - تقديروان آتمائين هيں سچي شيوا دواران سرو ڪي آشير واد پراپت ڪرتوي هئ.